

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Şeyh Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Şeyh Abdulkadim (Rahimehullah) Döneminde Hizbe Muhalefet Edenler Hakkındaki Mektubun Cevabı

Munir Youka'ya

Mektup:

Esselemu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuh

Saygıdeğer Alim Ata İbn Halil Ebu Raşta

Ben ve diğerleri, Şeyh Abdulkadim Zellum (Rahimehullah) döneminde Hizib'ten ayrılanlar olarak Avrupa ülkelerinde ikame etmekteyiz... Şayet Hizib ile ihtilaf ettiğimiz aynı yaklaşımı kendilerinde görmemiş olsaydık Ürdün'deki ayrılan kardeşlere katılacaktık... Bu bağlamda bizler, (bizimle ya da sizinle) olsun herhangi bir cihetten hakikati destekleyen dikkatli kulaklar bulabilir miyiz diye yeni sorumlular döneminde fikrimizi netleştirmeye çalışıyoruz...O vakit Hizb ile çalışmak için dönmekte asla tereddüt etmeyeceğiz...Tabi bu, taraflardan birinin, diğer tarafın sunduğu delillere ikna olması ve bağlanması durumunda olacaktır.

Şimdi size Hizbin, İslam Devleti'ni kurma metodunu açıkladıktan sonra buna aykırı davrandığını söylesem...

Herkes, nasıl diye soracak? İslam Şahsiyeti kitabının 1. cildinde geçen kesin bir delilim var...

Sizi bana karşı sabırlı olmaya davet ediyorum. Zira size, aynı kitapta geçenleri tek tek açıklayacağım...

Hizbin kültürünün, özellikle sorunun vakiasını, değişimin vakiasını ve sahih kalkınma metodunu idrak etme açısından üst düzey bir İslam kültürü olduğunu herkes biliyor (Allah'a hamd olsun.) Ancak buna rağmen Hizb, gençler arasında (akliyet ve nefsiyet olarak) İslami şahsiyetin oluşmasının ve ümmete verilen (fikirler) maddesinde onlar için belirlenen rollerinin keyfiyeti ile bu son maddenin verilmiş keyfiyeti açısından hata yapmıştır.

İslam Şahsiyeti kitabının birinci cildinde şöyle geçmektedir: **“İslami şahsiyetin oluşması, düşünme ve meyillerin birlikte tek bir fertte İslam akidesinin temeli üzerine inşa edilmesiyle olur. İslami şahsiyet işte böyle oluşur. Ancak bu oluşum, sonsuza dek devam edecek anlamına gelmez, sadece şahsiyetin olduğu anlamına gelir. İslam akidesinin temeli üzerine inşa edilen bu şahsiyetin devamlılığı garantili değildir. Çünkü insan bazen düşüncesinde bazen de eğilimlerinde İslam akidesinden dönüş yapabilir. Bazen dalalete (İslam'dan çıkmaya) bazen de fasıklığa dönüş olabilir. Bu nedenle ferdin, İslami şahsiyet üzere kalmaya devam edebilmesi için hayatının her anında düşünme ve meyillerinin İslam akidesi üzerinde kalmasına dikkat etmesi gerekir.”**

Buradan da İslami şahsiyetin oluşmasının, fertte akliyetin ve nefsiyetin birlikte oluşmasıyla, bu sonuncusunun (şahsiyetin) sürekli olarak gözlemlenmesi veya mülahaza edilmesi ve sürekli olarak şarj edilmesiyle olabileceği sonucuna varıyoruz. Bundan sonra, aynı kitapta ve aynı konuda şu ekleme yapılıyor. **“Bu şahsiyetin oluşturulmasının ardından, akliyetin ve nefsiyetin geliştirilmesi için çalışılarak şahsiyet geliştirilir. Nefsiyet, yaratıcıya ibadet**

etmek, O'na itaatle yaklaşmak ve her şeyde bütün meyillerini İslam akidesi üzere bina kılmaya devam etmekle geliştirilir. Akliyetin gelişmesi ise fikirlerin İslam akidesine dayalı olarak açıklanması ve bunların İslam kültürüyle izah edilmesiyle olur.” Benimle birlikte “... **Şahsiyetin oluşturulmasının ardından, onun geliştirilmesi için çalışılır**” ifadesine dikkat edin. Bunun anlamı ise, itaatleri yerine getirmek ve kültür için çaba sarf etmenin, İslami şahsiyetin akli ve nefsi olarak, yani düşünme ve meyiller olarak arındırılmasından sonra gelmesidir.

Ve ekliyor: “**Bu, İslami şahsiyeti oluşturma ve onu geliştirme metodu, Rasul'ün metodunun aynıdır. Zira o, İslam akidesine çağırarak insanları İslam'a girmeye davet ediyordu. Müslüman olduklarında ise onların nefislerinde bu akideyi kuvvetlendirmeye, düşüncelerinin ve meyillerinin bu akidenin temeli üzerine inşa edilmesine özen gösteriyordu.**” Yine aynı şekilde şunu ekliyor: “**Bundan dolayı fertte başlayan temelin, onda İslam akidesinin oluşması, sonra düşünme ve meyillerin bu akide üzerine inşa edilmesi, bunun ardından da itaatlerin yerine getirilmesi ve fikirlerle kültürleşmesi için özen gösterilmesi olduğu açığa çıkıyor.**” Buradan da Hizbin yaptığı çalışmanın, akliyet ve nefsiyetin birlikte oluşturulmasıyla, kesinlikle tam anlamıyla sahabenin şahsiyetleri gibi İslami şahsiyetin oluşmasına yol açtığı bizim için netlik kazanıyor. (Maalesef) bizim halimizde gördüğümüz gibi değil.

Hizbin kurulduğu günden beri yapmış olduğu hata, benimsemiş olduğu düşünceye muhalefet etmesi, dolayısıyla da gençlerindeki nefsiyete itina göstermeyerek Allah'ın Rasulü (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in) metoduna muhalefet etmesi olmuştur. Zira nefsiyetin oluşmasını gençlere emanet etmiş, yani onu Hizbin sorumluluğu değil fertlerin sorumluluğu haline getirmiştir. Allah'ın Rasulü (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e) gelince; öğüt vermeyi üstelenen oydu, dolayısıyla Hizbin lideri olması vasfıyla zaman zaman sahabesine öğüt veriyor, onların itaatlerini, hayır fiillerini, namazlarını, gece namazlarını ve ahlaklarını gözetliyor ve onlara güven veriyordu. Bunu ise sahabelerinin arasından, lisanı halleri ve lisanı sözleriyle davette bulunan adamlar ve davetçiler çıkarmak için yapıyordu. Zamanımızda gördüğümüz gibi düşüncenin fenerleri olmak yerine düşünce üzerinde bir vebal olan davetçilerden değildi... Allah yardımcımız olsun.

Kardeşiniz Munir

Mektuba cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berakatu.

Mektubunuzda, şu ifadelere yer verdiğinizi gördüm:

(Ben ve diğerleri, Şeyh Abdulkadim Zellum (Rahimehullah) döneminde Hizib'ten ayrılanlar olarak Avrupa ülkelerinde ikame etmekteyiz... Şayet Hizib ile ihtilaf ettiğimiz aynı yaklaşımı kendilerinde görmemiş olsaydık Ürdün'deki ayrılan kardeşlere katılacaktık... Bu bağlamda bizler, (bizimle ya da sizinle) olsun herhangi bir cihetten hakikati destekleyen dikkatli kulaklar bulabilir miyiz diye yeni sorumlular döneminde fikrimizi netleştirmeye çalışıyoruz...O vakit Hizb ile çalışmak için dönmekte asla tereddüt etmeyeceğiz...Tabi bu, taraflardan birinin, diğer tarafın sunduğu delillere ikna olması ve bağlanması durumunda olacaktır.)

Bu sözün bir anlamı olsa da... yine de ben onu, iyi niyet besleyerek hüsnü zan kabilinden ele alacağım:

Sen, şahsiyetin birinci cildinden şunları aktarıyorsun: “... **Nefsiyet, yaratıcıya ibadet etmek, O'na itaatle yaklaşmak ve her şeyde bütün meyillerini İslam akidesi üzere bina**

kılmaya devam etmekle geliştirilir. Akliyetin gelişmesi ise fikirlerin İslam akidesine dayalı olarak açıklanması ve bunların İslam kültürüyle izah edilmesiyle olur.”

Bunu da şu sözlerle yorumluyorsun:

(Hizbin kurulduğu günden beri yapmış olduğu hata, benimsemiş olduğu düşünceye muhalefet etmesi, dolayısıyla da gençlerindeki nefsiyete itina göstermeyerek Allah'ın Rasulü (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in) metoduna muhalefet etmesi olmuştur. Zira nefsiyetin oluşmasını gençlere emanet etmiş, yani onu Hizbin sorumluluğu değil fertlerin sorumluluğu haline getirmiştir. Allah'ın Rasulü (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e) gelince; öğüt vermeyi üstelene oydu, dolayısıyla Hizbin lideri olması vasfıyla zaman zaman sahabesine öğüt veriyor, onların itaatlerini gözetliyor ve onlara güven veriyordu.) Bitti.

Sizinle anlaşılmasını karıştırdığınız hususu tartışmadan önce, size bir soru soracağım:

Şeyh Ebu İbrahim, şahsiyet kitabının sahibi değil midir?

Bahsetmiş olduğunuz bu sözleri yazan o değil midir?

Yazdıklarını en iyi anlayan o değil midir? 25 yıl Hizbe liderlik eden o değil midir? Bu mesele hakkında yazdıklarını, ondan daha iyi anlayan biri olabilir mi?

Öyle değil mi?

O halde nasıl olur da Şeyhin sözlerini aktarıp dediğiniz gibi Hizbin kurulduğu günden beri yazdıklarına muhalefet etmekle suçlayabilirsiniz?

Bu söz doğru değil... Senin bahsettiğin bu sözleri yazan Şeyh Rahimehullah, yazdıklarını insanlardan daha iyi anlayan, bunun daha çok bilincinde olan ve uygulanmasına hırs gösteren biridir. Çünkü onu yazan da benimseyen de odur...

Koordinasyonsuz bir şekilde sağa sola gittiğin için sana cevap vermemem gerekirdi ama yine den sana cevap vermeyi tercih ettim:

Binaenaleyh söylediklerinize bir bakalım:

Sen, Hizbin, nefsiyetin oluşmasını Hizbe değil fertlere bırakmış olarak görüyor ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fertlere bırakmadığını, bilakis "Allah'ın Rasulü (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e) gelince; öğüt vermeyi üstlenen oydu, dolayısıyla Hizbin lideri olması vasfıyla zaman zaman sahabesine öğüt veriyor, onların itaatlerini gözetliyor ve onlara güven veriyordu" diyorsun.

Sen nasıl olur da bundan, söylediğin gibi Hizbin kurulduğu günden beri Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metoduna muhalefet ettiği şeklinde bir anlam çıkarabilirsin?!

Evet, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, onlara öğüt veriyor, onlara farzları ve mendupları açıklıyor, onları farzlara bağlıyor, onları menduplara teşvik ediyor ve onlara, Buhari'nin Ebi Hureyra'dan şöyle dediğini tahriç ettiği gibi söylüyordu: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: *إِنَّ اللَّهَ قَالَ... وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ* "Allah şöyle buyurmuştur: Kulum bana, kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevgili olan bir şeyle yaklaşamaz. Kulum bana nafile ibadetlerle de yaklaşmaya devam eder. Nihayet ben onu severim. Ben kulumu sevince de artık onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı mesabesinde olurum. Diliyle de her ne isterse muhakkak onları da kendisine ihsan ederim. Bana sığınmak isteyince de muhakkak kulumu sığındırır, korurum..."

